

ONDERNEMERS OP HET PLUCHE

‘Mouwen opstropen en aan de slag’

Moeilijk om kandidaten te vinden voor de gemeenteraad? Er zijn nog steeds ondernemers die zich kandidaat stellen. ‘Als je denkt dat je iets beter kunt, moet je je er ook actief mee bemoeien.’

Tekst: Frank den Hoed | Foto's: Sam Rentmeester

Als je een recente enquête van de Vereniging van Griffiers mag geloven, zijn er nog maar weinig mensen te porren voor de gemeenteraad. In 97 van de 220 gemeenten die reageerden op de vragen van de beroepsvereniging, zijn er problemen met het vinden van kandidaten. Vooral in kleinere gemeenten. En het probleem beperkt zich niet tot lokale partijen in de 406 gemeenten die Nederland telt. Ook afdelingen van landelijke partijen hebben er mee te maken. Op gemeentelijk niveau kan dat nog wel eens gaan wringen als je bedenkt dat gemeenten er de komende jaren belangrijke taken bij krijgen. Redenen genoeg om van een raadslidmaatschap af te zien, blijkt uit onderzoek uit 2012: kan niet, wil niet, afkeer van politiek of een gebrek aan interesse of ambitie worden wel genoemd. Gelukkig zijn er nog steeds ondernemers die het belang van meer in ondernemerschap in de raad zien. Want ondanks het hoge liefdeswerk-oudpapier-gehalte kiest nog steeds een flink aantal van hen ervoor hun schaarse tijd te investeren in de samenleving. Als ze na 19 maart in de raad komen, wat hopen zij dan te bereiken?

NAAM Marja Ruigrok (48)
BEDRIJF Ruigrok Netpanel (marktonderzoek)
PARTIJ/GEMEENTE VVD, Amsterdam
HUIDIG AANTAL ZETELS IN DE RAAD 8
PLAATS OP DE LIJST 2

‘NIEUWSGIERIGHEID KOMT GOED VAN PAS’

Als je denkt dat je iets sneller en beter kunt, moet je je er ook actief mee bemoeien, vindt Marja Ruigrok. Dat is ook precies de reden waarom ze in 2010 in de gemeentepolitiek stapte. Ze schreef haar wensen voor de raadsperiode op in de vorm van een ‘ondernemingsplan’, compleet met financiële onderbouwing. Dat ze onderneemt, heeft zo zijn voordelen. ‘Ik heb een heel nuchtere kijk op de stukken die ik onder ogen krijg. Ik stel me vragen als: wat kost het en wat levert het op, wie is eindverantwoordelijk en wanneer is het af? Voor mij heel logische vragen, maar niet voor iedereen.’ De nieuwsgierigheid die haar drijft in haar onderzoekswerk, komt haar ook goed van pas in de politiek. ‘Bijvoorbeeld om in beeld te krijgen wat er bij ondernemers leeft.’

De politiek heeft misschien het imago traag en stroperig te zijn, Ruigrok heeft in vier jaar tijd heel wat bereikt. Zoals de vereenvoudiging van de uitvoering van de Wet Bibob. De wet regelt de toetsing van integriteit van aanvragers van vergunningen en subsidies. ‘Ondernemers moesten elke keer weer dezelfde formulieren sturen. Waarom niet gebruik maken van archiefstukken? Voorheen moesten ondernemers ook elke drie jaar het hele proces door, nu in principe elke vijf jaar. Ook het invulformulier is een stuk eenvoudiger geworden. Dat scheelt ondernemers veel gedoe en ergernis.’ Maar ze heeft ook kleine(re) successen geboekt. Zoals het schrappen van het verbod op het staand drinken van bier op de terrassen van horecazaken. ‘Van zoiets word ik blij. Het laat zien dat het wel degelijk mogelijk is om zaken in beweging te krijgen.’

Ze heeft echt het idee dat er sinds haar komst wat is veranderd. Maar ze heeft nooit de illusie gehad dat ze in vier jaar tijd alles voor elkaar zou krijgen. Ze heeft dan ook een fors verlanglijstje voor de komende raadsperiode. Er moet nog flink worden gesnoeid in de hoeveelheid regels. Lastenverlichting is een ander aandachtspunt. ‘We hebben het voor elkaar gekregen om de reclamebelasting voor 2014 te halveren, maar er moet meer mogelijk zijn.’ En ze zou het mooi vinden als er zogenoemde *free zones* worden gecreëerd: ‘Schrapp regels zoals gedetailleerde bestemmingsplannen. Geef aan wat je in een gebied niet wilt hebben. En laat voor de rest alles mogelijk zijn. Of het nu pop-up-restaurants of galleries zijn. Ik ga er mijn best voor doen dat de komende periode tot stand te brengen.’

‘LASTEN VOOR ONDERNEMERS ECHT OMLAAG’

Het is eigenlijk aan zijn dochters te danken dat Paul Eigenhuijsen in de gemeentepolitiek is gerold. ‘Ik heb een tweeling van bijna 9 jaar. En mijn vrouw en ik vonden het essentieel dat ze in aparte klassen naar school konden. Maar in Nijmegen is dat niet meer mogelijk.’ Dat gebrek aan keuzevrijheid dreef hem als het ware in de armen van de politiek.

Als ondernemer hoopt hij in de gemeenteraad een omslag voor elkaar te krijgen. ‘Er moet meer worden gedacht vanuit de burgers, maar vooral vanuit de ondernemers. De gemeentepolitiek richt zich nu vooral op het collectief. Dat moet echt anders. Ik ►

NAAM Paul Eigenhuijsen (43)
BEDRIJF Interioo.nl (webshop + fysieke winkel)
PARTIJ/GEMEENTE VVD, Nijmegen
HUIDIG AANTAL ZETELS IN DE RAAD 4
PLAATS OP DE LIJST 2

denk het verschil te kunnen maken door constant te blijven aandringen op nadenken over maatregelen. Door te wijzen op de consequenties van het beleid dat wordt uitgestippeld.'

Eigenhuijsen noemt als voorbeeld het vrijgeven van de koopzondagen. Een prima maatregel. Maar het gaat mis in de uitwerking. 'Winkeliers hebben met z'n allen besloten om eens per twee weken op zondag open te gaan. Maar er moet wel elke zondag worden betaald voor het parkeren. Moet je voorstellen: komt er een toerist naar Nijmegen. Die ziet op het bord staan: tijdens koopzondagen betaald parkeren. Hij constateert dat alle winkels dicht zijn en zet zijn auto neer zonder te betalen en vervolgens krijgt hij een bekeuring. Weinig gastvrij toch?'

Ergeren kan hij zich ook aan het busverkeer door de Nijmeegse binnenstad. 'We hebben een verschrikkelijk mooie, auto-luwe binnenstad, waar mensen vrij kunnen rondlopen. Probleem is dat 56 keer per uur een bus dwars door het kernwinkelgebied rijdt. Dit betekent dat je 56 keer per uur opzij moet springen voor een passerende bus. We hebben hier ook de grootste terrasdichtheid van Nederland. Maar als je op een terrasje zit om een biertje te drinken krijg je ook 56 keer per uur een bus voor je langs. Dat moet echt anders.'

De hoogte van de gemeentelijke lasten is een ander thema waarvoor hij zich sterk wil maken. 'Waar het gaat om lokale lasten voor ondernemers is Nijmegen de op een na duurste gemeente van Nederland. Daarin moet verandering komen.' Hij weet ook waar de onvermijdelijke compensatie vandaan zou moeten komen. 'Nijmegen is een stad waar de lasten niet bij de gebruiker liggen. Wat mij betreft gaan we zo snel mogelijk naar het systeem waar de gebruiker wél betaalt.'

'ZAKELIJKE MANIER VAN DENKEN NODIG'

Het is geen gemakkelijke tijd, stelt Caroline Schipper. 'Je moet als ondernemer alle zeilen bijzetten om te overleven.' Maar dat weerhield haar er niet van om in 2010 de gemeenteraad in te gaan. 'Niet dat ik in mijn uppie als een van de negentien raadsleden de koers radicaal kan veranderen. Maar ik kan wel bijdragen aan het aanzwengelen van een zakelijker manier van denken. Een ondernemer redeneert toch anders dan iemand met een ambtelijke achtergrond. Ik denk dat ik met mijn ervaring om voor eigen rekening en eigen risico te ondernemen, de balans in de raad de goede kant kan laten uitslaan.' Ze had deze raadsperiode graag wat nadrukkelijker haar stempel op de gemeentepolitiek willen drukken. Dat is een van de redenen waarom ze opgaat voor een tweede periode.

Het begin van de campagne is nu wat moeilijker dan de vorige keer, toen de landelijke VVD er in de peilingen heel goed voor

stond en de raads kandidaten van Koggenland op dit succes konden meeliften. 'Zoals de zaken er nu voorstaan hebben we dat voordeel deze keer niet.' Prominenten uit de gemeente vertellen hun verhaal in de verkiezingstijd op de zeepkist van de VVD Koggenland. 'En wij verspreiden die boodschap dan via social media als YouTube en Twitter. Zo willen we laten zien dat we oog en oor hebben voor wat er speelt in onze gemeente.'

Ze hoopt dat er in elk geval meer aandacht komt voor de economie. 'Dat is erg belangrijk, ook in een plattelandsgemeente als de onze.' Als voorbeeld hoe het niet moet, noemt ze het 'hoofdpijndossier Distriport'. De gemeente heeft de planologische procedure voor dit bedrijventerrein langs de A7 doorlopen, de Raad van State heeft het bestemmingsplan goedgekeurd, maar provincie en projectontwikkelaars zijn het oneens over hoe nu verder. 'Nu is deze

'RUIMTE CREËREN VOOR ONDERNEMERS'

Hij wilde niet alleen als ondernemer bezig zijn, maar ook iets betekenen voor de stad. Vier jaar geleden werd Jan Stoop lid van de raadscommissie. Hij stond op dat moment nog niet zo hoog op de kandidatenlijst. Nu staat hij op een verkiesbare plaats. Dus zou hij zomaar raadslid kunnen worden. Hij kijkt er met plezier naar uit. 'Niet veel politici hebben een ondernemersachtergrond.' Het spreekt hem vooral aan dat je als raadslid mede bepaalt hoe de stad er over een aantal jaren uit ziet. 'We hebben het over een begroting van bijna een miljard euro, die je met 45 raadsleden aanstuurt. Je kunt echt je stempel drukken op het inkoopbeleid, de aanleg van infrastructuur, de logistiek. Je hebt ook de mogelijkheid om ruimte te creëren voor ondernemers. Kunt er voor

zorgen dat ze niet met zoveel regels te maken hebben, maar werkelijk bezig kunnen zijn met ondernemerschap. Werken aan betaalbare bedrijfsruimte, innovatie stimuleren.'

Tilburg is volgens hem een stad met heel veel mogelijkheden. 'Ik vergelijk de menta-

NAAM Jan Stoop (54)
BEDRIJF De Coreporation
 (organisatieadvies)
PARTIJ/GEMEENTE D66, Tilburg
HUIDIG AANTAL ZETELS IN DE RAAD 5
PLAATS OP DE KANDIDATENLIJST 6

NAAM Caroline Schipper (51)
BEDRIJF Apollo Groepsreizen
PARTIJ/GEMEENTE VVD,
 Koggenland
HUIDIG AANTAL ZETELS IN DE RAAD 5
PLAATS OP DE LIJST 2

periode van laagconjunctuur daar wellicht debet aan, maar om ons heen zie ik dat er wél bedrijventerreinen worden ontwikkeld. Zoals in Hollands Kroon, waar Microsoft ongeveer 2 miljard euro gaat investeren. Dat zijn kansen die Koggenland wellicht ook had kunnen benutten.'

Het reclamebeleid mag ook wel ondernemersvriendelijker, vindt Schipper. 'Als een ondernemer reclame wil maken, bijvoorbeeld door sandwichborden te plaatsen, moet de gemeente daar niet te moeilijk over doen. Er ligt nu toevallig een voorstel van het college van B&W voor een strenger reclamebeleid. Ik vrees dat het voor ondernemers alleen maar leidt tot meer regels en meer kosten. En daar wil ik dan graag proberen een stokje voor te steken.'

liteit hier altijd een beetje met die van Rotterdammers: de mouwen opstropen en aan de slag.' Tilburg is van oudsher een textielstad. Maar die tijd ligt lang achter ons. We zitten in een overgangsfase. Stoop ziet kansen genoeg. 'Er zit hier een fors aantal grote logistieke bedrijven. Maar ook op het gebied van ontspanning heeft de stad een sterke positie. We hebben hier een aantal grote pretparken. De Efteling, de Beekse Bergen, de Loonse en Drunense duinen. Echte publiekstrekken. En dan niet te vergeten de vliegtuigindustrie gekoppeld aan Gilze Rijen. We hebben verder dertigduizend studenten binnen de gemeentegrenzen. Dat is ook je kapitaal. Daar heb je als gemeente ook een rol in.'

Vanwege zijn werk zit hij veelvuldig om tafel met directeurs van grote bedrijven en scholen. Dat levert ontzettend veel informatie op, die hij ook in zijn werk als raadslid goed kan gebruiken. Ik ben er richting mijn klanten heel open in dat ik politiek actief ben. Gelukkig zijn de reacties zonder uitzondering positief.' Stoop vindt D66 een 'te bescheiden' partij; ze mogen zich wat hem betreft best wat meer laten zien. 'Het is nu verkiezingstijd. Ik ben dagelijks bezig met debatten, gesprekken. Leuk om te merken dat mensen waardering hebben voor je werk. Er blijft natuurlijk altijd nog wat te wensen over. Dus het is een kwestie van goed luisteren om op die wensen te kunnen inspelen. Wanneer ik tevreden ben? Als de Tilburger tevreden is.'

De lokale groeiagenda

Wat is er nodig om bedrijven en daarmee de economie in gemeenten te laten groeien? VNO-NCW en MKB-Nederland zetten het op een rij in de brochure 'Een sterk bedrijfsleven voor een sterke gemeente' die is uitgebracht met het oog op de gemeenteraadsverkiezingen van 2014.

Zie www.lokalegroeiagenda.nl

'GEMEENTE MOET DUURZAME ONDERNEMER STEUNEN'

Toen hem een maand of vier geleden gevraagd werd of hij zich kandidaat wilde stellen voor de bestuurscommissie van stadsdeel Amsterdam-Zuid (de opvolger van de stadsdeelraad), hoefde hij niet lang na te denken. Rocco Piers had deze stap al veel eerder willen zetten. Hij was al een jaar of twee actief binnen GroenLinks. En had gemerkt dat je écht dingen voor elkaar kunt krijgen. Zo had hij een raadsvoorstel voorbereid om een Sportpunt te ontwikkelen. 'Een laagdrempelige manier om mensen die willen sporten en instellingen of accommodaties die ruimte beschikbaar hebben met elkaar in contact te brengen.' Toen het voorstel werd aangenomen, smaakte dat naar meer. 'Met mijn bureau doe ik regelmatig onderzoek onder gemeenten. Tot nu toe mocht ik er alleen m'n onderzoeksresultaten presenteren. Straks mag ik meepraten over wat er mee te doen is.'

De leefbaarheid van de woonomgeving staat hoog op zijn lijst. 'Ik woon zelf in De Pijp. Een heel gezellige Amsterdamse wijk, bruisend van de activiteiten. Maar de wijk is ook overvol. De straten moeten minder vol, mensen moeten er veiliger kunnen fietsen en er moet meer ruimte komen voor groen.' Hij wil ook veel energie steken in de omgang van de gemeente met zijn burgers. Vooral met degenen die afhankelijk zijn van de gemeente, bijvoorbeeld voor een WMO-uitkering. Door de overheveling van taken van het Rijk naar de gemeenten, verandert er op dat vlak veel. En dat is een proces waarbij hij graag betrokken wil zijn. Want hij merkt dat de gemeente ver van hen af staat. 'Ze hebben zoiets van: de

NAAM Rocco Piers (48)
BEDRIJF EFDRIE (marktonderzoek)
PARTIJ/GEMEENTE GroenLinks,
 Amsterdam-Zuid
HUIDIG AANTAL ZETELS IN DE RAAD 4
PLAATS OP DE LIJST 1

gemeenteraad, die ambtenaren, ze doen maar wat. Ze luisteren niet naar mij. Terwijl ik merk dat bij de gemeente veel mensen werken waarvoor dit niet geldt. Ik vind het fijn om die mensen met hun verschillende opvattingen bij elkaar te brengen.'

Maar ook de economische ontwikkeling gaat Piers aan het hart. 'In Amsterdam groeit het aantal kleine bedrijven. Ik vind het heel mooi om wat te betekenen voor mensen die een duurzaam bedrijf willen beginnen. En te zorgen dat er ruimte voor hen beschikbaar komt. Er staan in de wijk heel veel winkelpanden leeg. Daar kunnen heel mooie zaken in worden opgebouwd.' Volgens Piers is het een taak van de gemeente om die ontwikkeling te steunen en meer ruimte te geven voor het starten van een kleine duurzame onderneming. 'Of ik de armslag krijg om mijn doelen te bereiken zal afhangen van de coalitie waarin we na de verkiezingen terechtkomen.' ■

JEROEN POORTVLIET

Ex(s)port

Met nog enkele dagen voor de boeg kan gesteld worden dat het goed is dat we naar Sotsji zijn gegaan. De Nederlandse economie is heel wat goud, zilver en brons rijker. En het ging uiteindelijk over van alles en nog wat, maar eigenlijk nauwelijks over de homo- en andere mensenrechten.

Premier Rutte probeerde het nog wel bij Poetin. Maar die antwoordde dat het nu om de sport ging. In al zijn eenvoud een briljant antwoord om een onderwerp af te serveren. IOC-lid Camiel Eurlings riep Poetin tijdens een onderhoud op de wereld te verrassen. Hij bedoelde daarmee waarschijnlijk niet dat Poetin onverwachts een bezoek zou brengen aan het Holland Heineken House. Homo's en lesbo's heb ik weinig gezien op tv, of het moeten de sporters zelf zijn geweest. Maar dat bleef ook bij een enkele regenboog-gloves van een snowboardster. Ireen Wüst hield het bij de Nederlandse driekleur op haar nagels, maar die heeft dan ook tegenwoordig een vriend.

In de media ging het voorafgaand aan de Winterspelen vooral over de race van de Russen tegen de klok om alle accommodaties op tijd klaar te hebben. En over het fenomeen van de ongescheiden wc-potten. Een land waar mannen en vrouwen zo intiem met elkaar zijn, kan toch niet zo slecht zijn?

Tijdens de Spelen zelf ging de zorg nog het meest uit naar de sneeuw: zou die helemaal voor de zon wegsmelten? Dan zou niet alleen het sporten bemoeilijkt worden, maar zou ook het – gele – gras tevoorschijn komen. Dat zou dan weer snel groen gespoten moeten worden.

Ondertussen waren wij Nederlanders meer geïnteresseerd in de nieuwe kleren van de koning en het aantal plakken dat we met schaatsen zouden halen. Critici begonnen te reppen over een Mickey Mouse-competitie: Holland tegen de rest, die het in eigen land zonder ijsbanen om de hoek moet stellen.

Om de schaatssport aantrekkelijk te houden, moet de concurrentie beter worden. Ja, zo werkt dat in de sport. Dus als we het slim spelen, kunnen we drie exportartikelen overhouden aan deze Spelen: schaatsbanen, schaatsles en – voor de Amerikanen – snellere schaatspakken.

Paul Scheer